

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Henōtikon siue Pacificatorivm Dissecti Belgii

Afhakker, Aegidius

Vrsellis, 1618

De Satisfactione Christi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64709)

cias facimus, & iis quoque qui effectu ipso non excitantur ex spiritali morte in vitam, verbum predicari, dicimus spiritu viuifico minimè destitutum, intellige quo viuificari sufficienter & efficaciter potest homo, & viuificare peccatorem nondum refractarium vult seridè et si non absolute, Deus, & viuificare iam plus minusue aggressus est. Quoties verò docent Contra-Remonstrantium plerique Deum externa Euangelij prædicatione respiscientiam ac fidem ab iis exigere, quos conuersos non vult, quibusq; potentiam credendi absolute decreto largiri noluit, nec in alium finem vocari reprobos, quàm vt excœcentur, indurentur, & ni credant, grauiorem sibi accersant damnationem; ab hypocrisi hunc agendi modum vindicari non posse nostra fert sententia.

Vbi verò locorum Contra-Remonstrantes excipiant, Euangelij prædicationem propriè quidem & principaliter electis in salutem, per accidens tamen & minus principaliter, reprobis in testimonium diuina ordinatione destinatam esse, hætenus videre non licuit. &c.

DE SATISFACTIONE

CHRISTI.

DE secundo principali capite sic Vvalachi: Docent Remonstrantes Christum ex proposito æterni Patris quod ipsum electionis decretum ordine antecesserit, pro omnibus indiuiduis hominum, tam pereuntium quàm seruandorum mortem oppetiisse, adeoq; omnibus reconcilia-
tione

tionem cum Deo & remissione peccatorum acquisita, effecisse ut Deus citra iustitiae suae violationem, omnibus gratia ostium rursus aperuerit. Tamen si plurimi eorum per incredulitatem huius beneficii fructum non percipiant. Nostri contra Christum ex proposito aeterni Patris, quo gratuita electionis consilium efficaciter exequi decrevit, pro solis electis, ut verè credentibus sibi à Patre traditis mortem subiisse, ac proinde Remissionem peccatorum & liberationem ipsi solis acquisivisse, quibus efficaci virtute sua idem beneficium reipsa communicat. Sufficere quidem Christi mortem, quoniam ob personae dignitatem sit infiniti pretij, omnibus omnium hominum peccatis abolendis, morti tamen traditum esse tantum pro ijs, quos Pater per ipsum ab interitu exemptos, ad immortalem vitam traducere constituerat.

Remonstrantes fatentur statum controversiae huius ita se habere. Hinc aiunt Vvalachi in disquisitionem venire primò: an causa suprema προυδμειν mortis Christi pertineat ad electionis decretum quo Deus ab aeterno suos per Christi meritum ad finem beatissimum perducendos destinarit. quod dicunt se cum reliquis Contra-Remonstrantibus tenere, & putare absurdum quod Deus dicatur decrevisse quomodo consilium suum exequeretur (quod fit per missionem Christi) priusquam consilium (de salvandis hominibus) vllum cepisset.

Impulsi
sua.

Leyden

Leydenses causam illam referunt ad charitatē qua Deus dilexit mundum, id est, uniuersum genus humanum tanquam suas creaturas. Inde aiunt, manasse primum illud absolutum decretum de Filij missione, qui sanguine suo pro peccatis satisfaceret, & aeterna redemptionis ius potestatemq; impetraret, usque quibus visum esset Patri conditionibus salutem conferret. Quod quidem secuta sunt alia decreta, partim de his ipsis conditionibus, partim de medijs ad conditionum praestationem necessarijs. Deinde arguunt sententiam Contra-Remonstrantium. Primò, quòd in ea Deus prius decreuisset homines filios irę saluare, quàm qua ratione iustitię suę satisfaceret dispexisset. Secundò, quòd meritis Christi nimium derogent, cum absque vlllo ad passionem eius respectu peractum fuerit de peccatoribus saluandis decretum, quod aiunt valde placiturum Socinianis, qui inde sint Achilleum argumentum deducturi, quod scilicet nihil absurdi contineat, dicere Deum iustè omnes prædestinatos saluare absq; vlla satisfactione Christi: si enim Deus sine Christi satisfactionis respectu voluerit eis salutem dare, cur quod iustè voluit, iustè facere non potuerit.

Examinandum secundo? An ex proposito æterni Patris Filius pro omnibus hominibus, nemine excepto, mortē sustinuerit? Negant VValachri, concedunt Leydenses, vnde

vnde illi sustinent Christum omnibus pro quibus mortuus est vitam re ipsa contulisse &c.

DE LIBERO ARBITRIO.

DE tertio principali capite, scilicet, de Libero arbitrio & corruptione lapsi hominis docent nostri (aiunt Vvalachri) intelligentiam, cuius est obiectum monstrare voluntati, in rebus spiritualibus quae ad vitam aeternam pertinent, non solum nihil prorsus capere sine gratiae adminiculo; sed planè caecā esse, precipuaque celestis doctrinae capita fastidire, imo ut absurda & falsa despiciere: voluntatem, vitio in quod cecidit superatam, non nisi in malum & quidem spontaneo ac libero motu propendere. Affectus denique inordinatis appetitionibus & prauitate ad quauis scelera impellente, vitiatos esse, nihilque in hominis anima ante conuersionem reliquum mansisse, quā quod ipsum ἀναπολόγητον coram Deo reddat.

Leydenfes primò sic hanc sententiam censent: Sed mirum quam hic sibi contradicant Vvalachri. Aiunt intelligentiam hominis irrogeniti in rebus spiritualibus quae ad vitam aeternam pertinent, nihil prorsus capere, & statim subiungunt: nihil in homine reliquum mansisse, nisi quod ipsum ἀναπολόγητον, coram Deo reddat. At hoc ipsum quid est, nisi aliqua rerum diuinarum

in excusabile.

narum